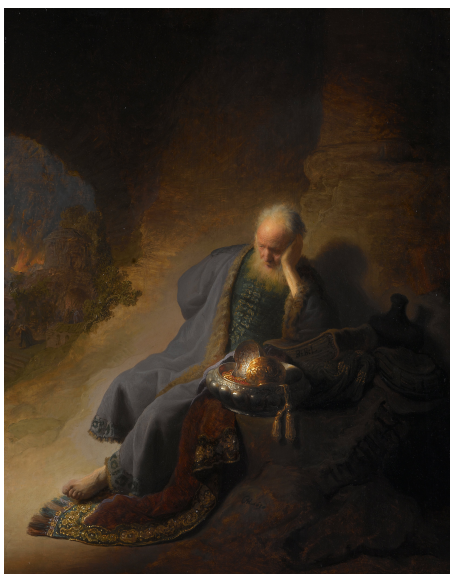

Posłuchaj

()

Rembrandt van Rijn – Jeremiasz opłakujący zburzenie Jerozolimy

Ewangelia na Niedzielę Miesopustną

Onego czasu: Gdy zgromadziła się rzesza wielka i z miast zdążali do Niego, mówił w przypowieści: «Wyszedł siewca rozsiewać ziarna swoje. A gdy siał, jedno padło przy drodze. I zdeptane jest, a ptaki niebieskie wydziobały je. A drugie padło na grunt skalisty, a wszedłszy uschło, gdyż nie miało wilgoci. A inne padło między ciernie, a ciernie wzrosły wespół z nim i przygłuszyły je. A inne jeszcze padło na ziemię, na rodzajną i gdy wzrosło, wydało plon stokrotny». To mówiąc wołał: «Kto ma uszy ku słuchaniu, niechaj słucha».

Pytali go tedy uczniowie Jego, co by to była za przypowieść. A On im rzekł: «Wam dane jest poznać tajemnicę Królestwa Bożego, innym zaś przez przypowieści, aby „patrzyli, a nie ujrzeli i usłyszeli, a nie zrozumieli”». Taką jest przypowieść: Ziarnem jest słowo Boże. Przy drodze są ci słuchacze, do których potem przychodzi szatan i porywa słowo z serca ich, aby uwierzywszy nie byli snadź zbawieni. A na

gruncie skalistym są ci, którzy posłyszawszy z radością przyjmują słowo. Ale ci korzenia nie mają, wierzą do czasu, a w chwili próby ustępują. To znowu, które padło między ciernie, oznacza tych, którzy posłyszeli, ale odchodząc, przez troski, bogactwa i rozkosze życia są przygłuszeni i nie przynoszą owocu. Które jednak upadło na ziemię dobrą, oznacza tych, którzy w dobrym i szczerym sercu zachowują słowo i owoc przynoszą w wytrwałości».

Homilia księdza Jakuba Wujka TJ

Naprzód zważmy, co to jest słowo Boże. Nie tylko bowiem nazywać tak mamy to, co sam Pan Bóg mówił do Adama, Noego, Abrahama, Izaaka, Jakuba i Mojżesza; ani tylko to, co Syn Jego, Pan nasz Jezus Chrystus, obcując z ludźmi na tej ziemi, opowiadać raczył; ale i to wszystko, cokolwiek Duch Święty przez proroków, a potem przez apostołów, przez sobory i przez prawowitych pasterzów rzymskich, następców św. Piotra, aż do skończenia świata nam oznajmuje i oznajmować będzie. Albowiem Zbawiciel tak mówił do apostołów: *Nie wy jesteście którzy mówicie, ale Duch Ojca waszego, który mówi w was* (Mt 20,20). *Kto was słucha mnie słucha* (Łk 10, 20). *Jeszcze wiele mam wam mówić, ale*

*teraz zniesć nie możecie. Lecz gdy przyjdzie On Duch Prawdy, nauczy was wszelkiej prawdy (J 16, 12). Aby zaś kto nie rozumiał, że powyższe obietnice tylko apostołom, a nie całemu Kościołowi były dane, Zbawiciel raczył dołożyć: A oto ja jestem z wami po wszystkie dni aż do skończenia świata (Mt 28, 20). I o Kościele swoim powiedział jeszcze, iż bramy piekielne, to jest grzechy, fałszy i błędy (bo te są bramy, wiodące do piekła), nie zwyciężą Go (Mt 16, 18), a to dlatego iż On sam w nim ustawicznie przebywa, rządzi nim i kieruje przez Ducha swego Świętego, wiodąc go do wszelkiej prawdy. (1 Tm 3, 15). Stąd i Paweł św. apostoł nazywa Kościół katolicki *filarem i utwierdzeniem prawdy*. (1 Tm 3, 15).*

Modlitwa

Módlmy się. Boże, Ty widzisz, że nie polegamy na własnych uczynkach; spraw miłościwie, aby opieka Nauczyciela Narodów broniła nas od wszelkich przeciwności. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!